

Академик Милинко ШАРАНОВИЋ, в. д. предсједника ЦАНУ

ПОЗДРАВНА РИЈЕЧ

Поштовани учесници скупа,
Драги гости,
Даме и господо,

Част ми је и задовољство да, у име Црногорске академије наука и умјетности, и у име родног краја лингвисте Михаила Стевановића, срдечно поздравим овај еминентни скуп лингвиста из Црне Горе, Србије и Босанске федерације.

Управо се навршило 99 година, односно већ смо ушли у годину којом се заокружује стогодиште, од када је, у Стијени Пиперској, рођен академик Михаило Стевановић. Већ од раних фаза његовог школовања у Подгорици, Никшићу и Пећи, гдје је учинио своје прве кораке на путу књиге и сазнања, па до зрелих, у које спадају његове језичке студије и дипломирање на Филозофском факултету у Београду и одбрана доктората из исте области, изграђивала се ова, и у приватном и у научном животу, изузетна, цјеловита и достојанствена личност.

Црна Гора може с правом бити поносна што са њеног камена потиче човек, који се својим научним дјелом сврстао у ред најистакнутијих представника славистичке мисли у словенском свијету.

Као лингвиста, академик Михаило Стевановић је поникао из окриља старије, Белићеве школе, да би тој традицији дао изузетан властити допринос, тако да се у генерацији његових савременика са њим могу поредити или доводити у везу само понеки од ријетких и највриједнијих.

Академик Стевановић је као човек посебно импресионирао својом вјерношћу и високом научном досљедношћу науци и својој ужој струци, првенствено дијалектологији, савременом српскохрватском језику, те лексикографији и лексикологији. Уско научно и специјалистички усмјерен и профилисан, он се за свог дугог животног и радног вијека, такорећи, никада и ни чему није бавио другим областима и проблемима, осим своје стру-

ке, иако су они могли бити повезани са њом. Јер везе језика и друштва, односно језика и политике, на једној, те језика и књижевности, на другој страни, као што је познато, изузетно су бројне, комплексне и актуелне. Али његова пажња била је усмјерена искључиво на оно што је било предмет његовог непосредног научног интересовања. Посебно истичемо два домена којима се овај вриједни научник бавио годинама и деценијама. На једној страни, то су његова континуирана изворна, теренска истраживања разних наших говора (од његових завичајних пиперских спецификаума до говора Косова и Македоније), а на другој страни дубоко, до открића или утврђивања фундаменталних особености и развојних закономјерности, бављење проблематиком језика код Вука и Његоша.

Говорећи оспежније и продубљеније него о било чему другом, о савременом српскохрватском језику као глобално јединственој цјелини, академик Стевановић је испољавао суптилан слух за разлике, особито стилске, лексичке и морфолошке природе. Упркос бројним уоченим разликама, међутим, за њега је то био јединствен језички корпус и језички систем, до којег сазнања је дошао, служећи се, поред осталог, и аналогима са већим бројем развијених европских књижевних језика.

Сигуран сам да ће о свим овим питањима бити говора у рефератима који су припремљени за овај скуп.

На крају, дозволите ми, цијењени гости и учесници скупа, да вас све још једном поздравим, изражавајући задовољство што се овај и овакав скуп одржава у Црногорској академији наука и умјетности, и пожелим успјешан и плодотворан рад скупу.

Желим да се у нашој Академији и у Подгорици осјећате пријатно и одете са жељом да нам се поново вратите.

Хвала на пажњи!